

flaaet, at disse herester skulle opgives, paa den ene Side af Sogneforstandersfaberne i Landdistricterne og af Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne, og paa den anden Side af 1 a 2 i enhver Jurisdiction udnævnte Mænd, som skulde udnevnes af Amtsraadet, og vælges iblandt de større Grundbesiddere i Amtet. Det forekommer mig saaledes, at der i dette Forslag ligger en god Garantie for, at Boteringen til Capitelstarten i Reglen vil skee, eftersom Priserne i Virkeligheden ere; thi man har jo frygtet for, at, naar Sogneforstandersfaberne alene og ubelukkende afgave disse Boteringer, at det da maaskee ikke i alle Tilfælde vilde være aldeles betryggende imod vel lave Ansættelser; men her foreslaaer man tillige Mænd, som skulle udnevnes blandt de større Grundbesiddere i Amtet, og disse Mænd udnevnes af Amtsraadet. Nu har den ærede Ordfører i det Foredrag, han nylig holdt, rigtignok udhævet som en Mangel ved Forslaget, at dette Ord „Grundbesidder“ ikke var fuldkommen bestemt eller betegnende; men jeg troer, at man her maa lægge Mærke til, at det er Amtsraadet, som udævner disse Mænd, og man tør sikkerlig vente, at Amtsraadet vil lade det være sig magtpaaliggende at udævne saadanne Mænd, hos hvem man kan formode en tilfredsstillende og passende Modvagt mod Sogneforstandersfaberne. Som den ærede Forsamling vil see, ere Udvalgets Medlemmer alle enige i, at Bestemmelsen med Hensyn til Fastsættelsen af Capitelstarten, saaledes som den nu kommer frem, ikke er tilfredsstillende; de ere Alle enige i, at de Vota, som hidtil have været afgivne af Sognepræsterne, skulde bortfalde; thi det er Udvalgets egne Ord i dets Betænkning, „at det formener, at det ikke stemmer med Sognepræsternes Stilling og den Indflydelse, Capitelstarten kan have paa deres Indtægter, at de afgive Priser, hvorefter Capitelstarten skal sættes“. Udvalget er ligesledes enigt i, at det er Communalbestyrelsen, til hvem man i saa Henseende rettest skal henvende sig, og forsaavidt er jeg ogsaa i fuldkommen Overensstemmelse med det øvrige Udvalg; men, naar det dernæst foreslaaes, at udsætte den hele Sag, indtil en ny Ordning af de communale Forhold finder Sted, da kan jeg

ikke tiltræde denne Mening, jeg kan ikke rigtig forstaae, hvorledes Comiteen, ligesom ogsaa de Medlemmer her af Forsamlingen, som udtalte sig ved den forrige Behandling, og som Alle have erkjendt, at en Forandring i Bestemmelsen af Capitelstarten var særdeles ønskelig og nødvendig, og at der var en stor Trang tilstede i saa Henseende, og, erkjender man fremdeles dette, saa siger jeg, at jeg ikke kan forstaae, hvorfor man nu vil udsætte denne Sag, indtil en Communallov er udkommen; thi, ved at udsætte nærværende Sag saa længe, udsætter man den i en ubestemt og fjern Fremtid (Hør!), og jeg kan virkelig ikke, selv med den bedste Villie, indsee, at der er en saa væsentlig og inderlig Forbindelse mellem nærværende Sag og Ordningen af de communale Forhold, at man af den Grund skulde udsætte den foreliggende Sag. Jeg kan ikke indsee, at, fordi en ny Communallov udkommer, at man da af den Grund skulde være nødsaget til at omgjøre og forandre, hvad man nu har bestemt med Hensyn til nærværende Sag; jeg kan nemlig ikke indsee, at disse tvende Sager i en saa meget væsentlig Grad gribe ind i hinanden. Den Forandring, som nu foreslaaes, er heller ikke en saa aldeles ny; det har været, og er endnu, et almindeligt Duffe, at der bliver en Forandring i denne Henseende; man seer saaledes allerede af en Cancelliskrivelse af 8de Decbr. 1821, at der allerede den Tid førtes Anke over de Regler, hvorefter Capitelstarten blev sat, og navnlig over, at Præsterne havde for stor en Andeel i Ansættelsen. Denne Sag har ogsaa gjentagne Gange været Gjenstand for Andragender og Behandlinger i de ydste Provindsstaaender, uden at det dog der er kommet til noget Resultat. Jeg har aldeles ikke, ved at stille dette Forslag, villet i mindste Maade kaste nogen Skygge paa Præsterne, tværtimod jeg har, som jeg ogsaa ved den foregaaende Behandling udtalte, den Overbeviisning, at deres Botering er skeet efter bedste Kjendskab og Overbeviisning; men jeg har troet at gjøre saavel Sagen selv som Præsterne en Tjeneste med at bidrage til en Forandring i saa Henseende. Jeg vil i den Anledning tillade mig at citere en Udtalelse; som blev brugt af et æret geistligt Medlem, som ellers pleier at sidde